

ВІД РЕДАКЦІЇ

Почнемо з приємного. Між другим та третім номерами часопису, редакція. МІКС отримала суттєву тактичну перемогу і до третього номера журнал підходить у статусі фахового видання з історії. Сподіваємось, це розширить коло авторів.

Черговий, третій, номер журналу «Місто: історія, культура, суспільство» вийшов трохи меншим, аніж попередні два. Проте, маємо надію, тематична різноманітність не залишить читачів розчарованими.

Вже традиційна рубрика «Археологія міста» нині містить дві статті. Вадим Лук'янченко завершує цикл з трьох статей (можливо, навіть не так археологічної, як історико-архітектурної тематики) про оборонні стіни Києва – городні. Інші тексти доступні у першому та другому номерах журналу відповідно. Дмитро Бібіков вводить до наукового обігу матеріали розкопок 1989 року. Власне, старі-нові матеріали зайвий раз підтверджують тезу про руський Вишгород як потужний ремісничий центр.

Стаття Тараса Самчука торкається доволі цікавого періоду в історії Київського університету – коли в нього ще не було червоного корпусу, а студенти та навчальний процес вже були. Показано, яким чином адміністрація давала собі раду з таким викликом і як в результаті університет трансформував міський простір.

Редакцію МІКС не оминули також «революційні ювілеї» подій 1917-1921 рр. Два тексти опосередковано торкаються перебігу революційних подій у містах. Михайло Гаухман робить широкий екскурс в передреволюційний Луганськ, аналізуючи суспільно-політичну активність робітництва на початку ХХ ст. Олег Кучерук в загальних рисах окреслює долю будинку Української Центральної Ради упродовж першої третини ХХ ст.

Спеціальна тема третього номера – музей та місто. Шість текстів з різних точок зору висвітлюють особливості функціонування музеїв у міському просторі, сучасному та понад сторічної давнини. Так, ролі міських музеїв в українському національному відродженні присвячений текст харківського історика Ігоря Дворкіна. Сучасному музейному повсякденню в урбаністичному просторі приділили увагу Світлана Муравська та Наталія Іванова. Сподіваємось, буде цікавою републікація тексту американської дослідниці Рейні Тісдейл про те, яким чином зацікавити фактом існування міського музею і як зробити зі знеособленого набору речей персональну історію, яка зачепить спершу одного, а потім іще з десятків відвідувачів. Трохи з незвичного ракурсу на формування міського простору пропонуємо поглянути, представивши інтерв'ю з Анатолієм Антоноюком – будівельником та реставратором, автором та ре-

алізатором низки реставраційних робіт у Києві та за його межами. Текст Володимира Янченка, засновника та директора Парку Київська Русь поблизу Києва, є гарною ілюстрацією того, які місто рухається вшир і «тягне» за собою не лише міський спосіб життя, а й міське дозвілля – музейне в тому числі.

Насамкінець – відгук Олени Брайченко на працю Ірини Скубій «Торгівля в Харкові в роки непу (1921-1929): економіка та повсякденність». Ґрунтовність рецензії компенсує її самотність в рубриці цього разу.

Останні слова запам'ятовуються найкраще, тож залишимо їх для подяк. Традиційно дякуємо рецензентам, чії імена за правилами мають залишитись неназваними, але чий внесок у формування номера є неоцінним, членам редакційної ради та редколегії, команді, яка працювала над номером, а також підтримці декана історичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка Івана Патриляка і заступника директора Інституту історії України НАН України Геннадія Боряка.